

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 88. Cardinalium & Franciæ Præsulum Conventus adversus Edmundum Richerium olim Facultatis Syndicum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

vocanda magis opportuna censebat, Sæc. XVII.
A. C. 1623.
ac præcipue omnia Claravallensis fam-
iliæ monasteria in quamdam novam
Congregationem uniri jussit, in qua
Generalis, & primi quatuor Ordinis
Cisterciensis Abbates restauratæ disci-
plinæ decreta die undecima Martii sta-
bilita acceptarunt. Eodem tempore
Cardinalis Abbatiam sanctæ Genovefæ
ad Montes, cujus ipse Abbatem age-
bat, ad vetera statuta revocare satage-
bat, cumque ipsemet hanc Abbatiam
ultra dimitteret, Religiosis proprium
Abbatem eligendi antiquum jus resti-
tuit. Præterea pro Canonicis Regu-
laribus S. Augustini in Francia quas-
dam reliquit Constitutiones, eisdem-
que præcepit, ut per urbem inceden-
tes semper cappis utantur.

§. LXXXVIII.

*Cardinalium & Franciæ Præsulum
Conventus adversus Edmundum
Richerium olim Facultatis
Syndicum.*

Anno superiore, ut memoravimus, *Argentre*
Facultatis Theologicæ Doctores Ri- *Collect. jud.*
cherianis doctrinis imbuti, Roderici *tom. 2.*
Lusitani librum, exclusis a suffragii *pag. 132.*
jure Religiosis, damnare parabant: *Vid. Supra*
Andreas autem Duvalius Doctor, qui *l. §.*
utpo-

Sæc. XVII. utpote Theresianarum Virginum Superior pariter excludebatur, novas identidem opiniones a Richerii affeclis in Sorbonam invehî indignatus, Radefianum & Rupifocaldium Cardinales questumibat, demonstrans, quod Richeristæ Regiis jussis semper resisterent, & nec Papam nec Regem sibi præfici paterentur: Re maturius pensata Rupifocaldius Regi Parisios reverso significabat, quod Richeristæ non minus quam Hugonotæ pertimescendi forent, ac pro Regni & Ecclesiæ bono aut castigandi, aut omnino exterminandi essent: Ludovicus XIII. Rex, cum Religionis conservandæ studio flagraret, abeunte Cardinale, ex circumstantibus sciscitabatur, *cujus conditionis homines essent Richeristæ?* mox Heruardus Archiater fors magis in Galeni Aphorismis, quam Ecclesiæ præceptis versatus, ceteros prævenit asserens: *Hi meliores subditi, ac fideiiores Majestatis tuæ servi sunt; & unice ideo vexantur, quia audacter veras & antiquas Ecclesiæ Gallicanæ libertates, coronæ tuæ jus a nemine dependens, Regiam auctoritatem, & supremæ potestatis tuæ jura tuentur.* Adulatoria hæc verba magni momenti erant apud Juvenem Principem, qui subditorum fidelitate Regnum suum firmari haud ignorabat: opportune tamen Rupifocaldius Cardinalis

*Abrege de
l'hist. Eccl.
tom. 10. art.
4. p. 280.*

nalis totius Cleri nomine Regi libel- Sæc. XVII.
 lum supplicem offerbat, in quo im- A. C. 1623.
 minens sanæ Religionis periculum, ac
 perversa Richeristarum molimina vivis
 depingebat coloribus: postea annuente
 Rege hoc anno in Surdisii Cardinalis
 Palatio conventum indicebat, cui
 præter Surdisium ex Gallis Cardinali-
 bus ætate proVectis Rupifocaldius, &
 Richelius Cardinales, Franciscus Har-
 læus Rotomagensis, Gondius Parisien-
 sis, & Bituricensis Archi - Præsules,
 necnon Augustinus Potierus Bellova-
 censis Episcopus, ceterique omnes,
 qui Parisiis agebant, Prælati inter-
 erant. His igitur una congregatis Ru-
 pifocaldius Cardinalis exposuit, quod
 Sorbona sensim in schisma, & pronò
 lapsu in hæresin declinet, tanti autem
 mali unica caussa existat nova Richerii
 doctrina: proin Richeristæ eo adigendi
 sint, ut sequentes articulos suo firma-
 rent chirographo. I. *Papa ejusmodi le-
 ges condendi potestatem habet, quæ omnes
 fideles, & quemlibet fidelem in particulari
 in conscientia obstringunt.* II. *Papa con-
 fessiones excipiendi potestatem Religiosis
 concedere valet.* Hujus subscriptionis
 necessitatem Rupifocaldius prolixo ser-
 mone demonstratum ibat, postea Du-
 valius Sorbonæ Doctor asserebat, quod
 Richeristæ indies numero crescerent,

Sæc. XVII. ac Parisinæ Diæcesis Parochi ferme
A. C. 1623. omnes hac secta infecti essent. Ad hæc
 reposuit Richelius Cardinalis, audien-
 dos esse Doctores hac labe notatos. Po-
 tierus quoque Renati, qui Richerio ap-
 prime favebat, frater Germanus Du-
 vallio fratrum suorum delatori minus
 fidendum esse asseruit: Paulopost Ri-
 chelius seorsim quosdam Doctores in-
 terrogabat, ex quorum testimoniis plu-
 ra, quæ antea ignorabat, comperire
 coactus est: Non deerant, qui suas no-
 vitates calumniis, & sinistra interpre-
 tatione stabilire intenti, palam edice-
 rent, quod utriusque propositionis sub-
 scriptione omnes Romanæ Curix ab-
 usus firmarentur, sique Pontifici leges,
 quæ cunctos obstringerent fideles, con-
 dendi potestas concederetur, etiam ei-
 dem obtemperandum foret, si Regem
 exauctorari præciperet: Enimvero Ri-
 chelius Cardinalis hæc consuetaria
 prorsus insulse inde inferri, probe co-
 gnoverat, ne tamen sibi negotium fa-
 cesseret, hæc respondit: *telam, quam*
Rupifocaldius exorsus est, ipsemet retexere
noverit: Hic ergo pro suo in Religio-
nem studio ipsum Regem adiit, expo-
nens, quam perversis artibus Riche-
ristæ sensim veræ fidei præcepta sub-
vertere molirentur. Ludovicus igitur
 Rex, cognita rei necessitate Rupifocaldio
 in

in mandatis dedit, ut altera die Richerium ad Abbatiale Palatium suum ad sanctam Genovesam adesse juberet. Comparet Richerius, ac percepto Ruffocaldii sermone antiquam doctrinæ suæ crambem recoxit, & reddita colloquii sui cum Cancellario habiti ratione Regi libellum supplicem porrigi curavit, in quo ejus benevolentiam aucupaturus, exposuit, quod ejus adversarii supremam Regis potestatem labefactare intenderent, atque ad sua molimina Regia etiam auctoritate abuterentur. Cum ergo Cardinalis & Duvalius haud obscure cognoscerent, quod Richerius suos errores pertinaciter tueretur, Archiepiscopum Parisiensem eo inducere, ut Richerium, usquedum suas doctrinas revocaret, Sacramentorum usu interdiceret: quod & factum est. Sub idem tempus Jesuitæ nil intentatum, inausumque reliquere, ut Lovaniensi Facultati aggregarentur, a qua tamen excludebantur opera Cornelii Jansenii, qui hac de re ad Philippum IV. Hispaniæ Regem decernebatur. Inde vero primam originem traxerat implacabile odium, quo Jesuitæ in eundem Cornelium, dum adhuc viveret, atque in ejus librum post ipsius mortem desæviebant: eodem autem anno die decima nona

Sæc. XVII.
A. C. 1623.

Hist. Eccles. Tom. LVII. Xx Junii

Sæc. XVII. Junii vicissim accerrimus eorum hostis
 A. C. 1623. Blasius Paschal primam lucem aspexit,
 qui sub nomine Ludovici Montaltii fa-
 mosas Provinciales literas ab Universi-
 tate Burdegalensi approbatas edidit.

§. LXXXIX.

*Jesuitarum molimina pro obtinendo
 reditu ad Venetam ditionem.*

*Meteran.
 Hist. Belg.
 lib. 43.
 Discors. Ari-
 stocr. Jopr. il
 Gov. di Ve-
 net. p. 221.
 Lotich. rer.
 germ. l. 12.
 cap. 6.*

Hoc item anno Jesuitæ, qui apud
 Ludovicum XIII. Franciæ Regem
 gratia & auctoritate plurimum vale-
 bant, tam importune ejusdem Regis
 aures pulsabant, ut tandem hic Cær-
 reum Marchionem ad Reipublicæ Ve-
 netæ Ducem, Proceresque decerneret,
 qui Jesuitas anno millesimo sexcentesi-
 mo sexto Venetiis ejectos rursus recipi
 peteret: „Ast Veneti Legato responde-
 „runt, se satis compertum habere,
 „quod Jesuitæ litium, bellique semina
 „inter Christiani Orbis Principes spar-
 „gerent, eapropter se perpetuam olim
 „tulisse legem, vi cujus ejusmodi dis-
 „sidii fomitem a sua Republica amoliri
 „intenti, hanc malorum & periculo-
 „rum communem lernam, hydriam-
 „que e finibus ejicere, hasque in-
 „quietas cervices exterminare decre-
 „vissent. Hæc ergo sententia, cum
 „sibi firma fixaque, ac perpetua esset,
 „malle